

ಜನಪ್ರಿಯ ಮಾದರಿಗಳ ಭ್ರಮೆಯ ಬಲೂನಿಗೆ ತಾಗಿಸಬೇಕಿದೆ ಕಟು ವಾಸ್ತವದ ಸೂಜಿಮೊನೆ

ಆಟೋಟ ಮತ್ತು
ಸಿನಿಮಾ ಹೊಟ್ಟೆ
ತುಂಬಿದ ಕ್ಷಣಗಳ
ಮನರಂಜನೆಯಷ್ಟೇ.
ಅವುಗಳು ಬದುಕಿನ
ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ
ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲ. ಲಾಭಪ್ರಧಾನ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು
ನಾವು ಬೆರಗಿನಿಂದ
ನೋಡಬಹುದೇ ಹೊರತು
ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಅಲ್ಲ.

ಈಶ್ವರ್

ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರರು ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮೆರೆಸುತ್ತೇವೆ. ಐಕಾನ್‌ಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಆಟಗಾರರು ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ?

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಮೂರು ಕೃಷಿ ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯುವಂತೆ ರೈತರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿಗಳ ಕುರಿತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿನ ದ್ವಂದ್ವವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಯಲಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ರೈತರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿದೇಶಿ ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿಗಳು ಅನುಕಂಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಎನ್ನುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಆಟಗಾರರು ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾ ಕಲಾವಿದರು ದೇಶದ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಜಾಗೃತಗೊಂಡ ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ನಾವು ಈ ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ನೀಡಿದ್ದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಂತಿವೆ.

ಆಟಗಾರರ ಬಗ್ಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಅವರು ಕೇವಲ ಆಟಗಾರರೇ ಹೊರತು ದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಅವರು ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಸಂಕೇತಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿ ಲಾಭದ ಬಗ್ಗೆಯಷ್ಟೇ ಯೋಚಿಸುವ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳಿಗೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಈ ಆಟಗಾರರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು 'ಬಿಸಿಟಿ'ನಂತಹ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು ದೇಶವನ್ನಲ್ಲ. ತಮ್ಮದೇ ಆದ ದಂತಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಅವರಿಗೆ ಈ ದೇಶದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಪರಿಚಯ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೂಪಮಂಡೂಕಗಳು. ಅಂಥವರು ನಮ್ಮ ಅನುಕಂಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೇ ಹೊರತು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ.

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಬೌಲಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸಿರುವ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗರು ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಆಟಗಾರರು ತಾವು ಆಡುವ ಕ್ರೀಡೆಗಳ ಉತ್ತಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಷ್ಟೇ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಟದ ಮೂಲಕ ಆಯಾ ಆಟದ ಹಿರಿಮೆ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಈ ನೆಲದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಲ್ಲ, ಸಿನಿಮಾ ಕಲಾವಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ. ದುಬಾರಿ ಮೊತ್ತದ ಸಂಭಾವನೆ ಪಡೆದು ನಟಿಸುವ ಅವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮಾರಾಟ ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಿನಿಮಾತಂಡಗಳಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಎನ್ನುವುದು ಮನರಂಜನೆಯ ಸರಕೇ ಹೊರತು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಬರುವ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ತೊಡಿಸಿರುವ ಪೋಷಾಕುಗಳ ಭಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಅವರನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ನೋಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ಆಟಗಾರರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ವೈಚಾರಿಕ ನಿಲುವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರದರ್ಶನಪ್ರಿಯತೆಯ ಭಾವವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅವರು ನಕಲಿಶಾಮರಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ, ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಆಟಗಾರರು ಅಥವಾ ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಗುಣ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಾಡಿಮಿಡಿತ ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂವಾದ, ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಂತಹವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಕಡಿಮೆ.

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಅತಿರೇಕದ ಅಭಿಮಾನದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಟಗಾರರು, ಕಲಾವಿದರು ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ದೇಶಪ್ರೇಮದ ರಾಯಭಾರಿಗಳೆಂದು ನಂಬಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸ್ತವ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಿಂದ ದೂರವಾದ ಭಾವುಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಹುಸಿ ಮಾದರಿಗಳ ಬಲೂನಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಸೂಜಿಮೊನೆಯನ್ನು ತಾಕಿಸಲು ಇದು ಸಕಾಲ. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಯುವಜನರಿಗೆ ಆದರ್ಶದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವಿದು. ರೈತ, ಸಿಪಾಯಿ, ಪೌರಕಾರ್ಮಿಕ, ಮೇಷ್ಟ್ರು, ದಾದಿ, ವಿಜ್ಞಾನಿ- ಇವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕು. ಇವರ ಜೀವನ-ಸಾಧನೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಉಳಿದಂತೆ, ಆಟ ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಕ್ಷಣಗಳ ಮನರಂಜನೆಯಷ್ಟೇ. ಅವುಗಳು ಬದುಕಿನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲ. ಲಾಭಪ್ರಧಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಬೆರಗಿನಿಂದ ನೋಡಬಹುದೇ ಹೊರತು ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.